

Indien niet anders aangegeven komen Bijbelcitataten uit de NBG51 of uit de Concordante Vertaling ¹

vrijdag 1 dec. Romeinen 8:1

'Zo is er dan nu geen veroordeling voor hen die in Christus Jezus zijn; niet naar het vlees wandelen zij, maar naar de geest ...'

Het bevrijdende evangelie van genade zoals Paulus dat verkondigt, brengt je deze woorden. De zonde en de wet kunnen je niet langer veroordelen. Je bent geroepen in Gods genade en wandelt daar ook in. Het oordeel was op Golgotha, 2000 jaar geleden. Het kan niet meer op u, jou en mij komen. We horen bij Hem, onze Heer.

Dank Vader dat het zo zit, en leef vrij voor Hem!

zaterdag 2 dec. 2 Corinthiërs 3:17

'De Heer nu is de geest; waar nu de geest van de Heer is, is vrijheid.'

Lees ook de woorden van vers 6 uit dit hoofdstuk 3 van 2 Corinthiërs.

De levendmakende kracht van de geest van de Heer geeft je als het ware vleugels. Je bent vrij! Geen veroordelende werking van de wet (het oude verbond) meer. Je bent vrijgesteld door de geest van de Heer. Heerlijk, niet langer als slaaf gebonden (aan). Vrij om God te dienen, vandaag. Door met je handen het goede te doen; niet voor mensen allereerst, maar voor God, jouw en mijn Vader.

zondag 3 dec. Spreuken 16:20

'Die over het woord nadenkt, zal het goede vinden, en die op Jahweh [IEUE] vertrouwt, gelukkig is hij.'

Een stuk wijsheid, dat we als gelovigen meenemen. De twee delen van de tekst lopen parallel. Over het woord nadenken (overwegen) heeft te maken met die op Jahweh [Ik ben] vertrouwt. Als je op Zijn woord acht geeft, gelooft, wil je ook met Hem in vertrouwen je leven delen. Dan ga je God, je Vader, volledig vertrouwen en wandel je aan Zijn hand, elke dag, en ervaar je dit: zal het goede vinden, en dus: gelukkig is hij (en zij).

Dank U, Vader!

maandag 4 dec. 2 Corinthiërs 5:14-15

'Want de liefde van Christus dringt ons, dit geoordeeld hebbend, dat indien Één voor allen stierf, allen dus stierven. ¹⁵En Hij stierf voor allen opdat zij die leven niet meer voor zichzelf zouden leven, maar voor Hem die stierf en voor hen opgewekt werd.'

'De liefde van Christus dringt ons'...

Veel mensen voelen het als een morele plicht om voor hun ouders of familieleden te zorgen wanneer zij niet meer voor zichzelf kunnen zorgen. Die achtergrond zit ook voor een deel achter het woordje 'dringen', dat hier wordt gebruikt. Het heeft ook te maken met de mate waarin deze mensen veel voor jou hebben gedaan of hebben betekend in je leven. Om voor een ander te zorgen kost tijd en moeite, het brengt soms moeilijke herinnering naar boven of verdrietige gevoelens. In de tekst van vandaag staat, dat het de liefde is die dringt, die ons aanspoort tot een liefdevolle verplichting. Het gaat hier dan ook over de liefde van Christus, die dit teweeg brengt. Paulus zou het misschien zo ervaren kunnen hebben. Hij heeft het over 'ons' en wees daarmee op zichzelf en op Timotheüs en misschien zelfs op alle gelovigen in Achaje, zoals hij in de aanhef van de brief schrijft. Zullen we morgen eens proberen te ontdekken wat de drijfveer van Paulus is, wanneer hij schrijft:

'De liefde van Christus dringt ons'...?

¹ Vertalingen:

NCV = Nederlandse Concordante Vertaling (Bron: <http://ncv.ebenhaezer.nl/> - © 2014 - NCV)

GES = Geschriften (Bron: <http://geschriften.nl/> - © 2017)

HSV = Herziene Statenvertaling (© 2010/2016 Stichting HSV)

NBV = Nieuwe Bijbelvertaling (© 2004 Nederlands-Vlaams Bijbelgenootschap)

NBV21 = Nieuwe Bijbelvertaling 2021 (© 2021 Nederlands-Vlaams Bijbelgenootschap)



dinsdag 5 dec. **2 Corinthiërs 5:14-15**

'Want de liefde van Christus dringt ons, dit geoordeeld hebbend, dat indien Één voor allen stierf, allen dus stierven.'

Voor de apostel staat het vast, dat Christus voor ons stierf, werd begraven en werd opgewekt, naar de schriften.^{1Cor.15:3-4} Wanneer iemand zijn leven geeft voor jou, zou dat een enorme dankbaarheid op kunnen roepen en het verlangen om anders te gaan leven; om je leven inhoud te geven voor een hoger doel dan voor jezelf te leven. Nu staat hier bovendien, dat 'indien Één voor allen stierf, allen dus stierven. Christus geeft Zichzelf voor allen. Hij, de Mens Christus Jezus, die Middelaar is van God en mensen, is het overeenstemmend losgeld.^{1Tim.2:6} Het stemt namelijk overeen met alles wat nodig is om alle mensen te redden; God wil immers dat ALLE mensen worden gered!^{1Tim.2:4} Daarom schrijft de apostel hier, dat 'Één voor allen stierf'. De Middelaar van God en mensen is niet alleen Middelaar van 'gelovige' mensen, maar Middelaar van God en heel de mensheid. De liefde van Christus dringt Paulus om duidelijk te maken dat hiervoor alle roem en dank aan God en Christus toekomt. Wanneer die dankbaarheid werkzaam is in ons, leven we niet langer voor ons zelf, maar voor Hem Die voor ons stierf en voor ons werd opgewekt. En omdat Hij werd opgewekt, is Christus Zelf in ons werkzaam, net als in Paulus. Zo werd de apostel van een vervolger tot een volgeling van Christus, Die voor hem gestorven is en werd opgewekt.

woensdag 6 dec. **2 Corinthiërs 5:16-17**

'Zodat wij vanaf nu met niemand bekend zijn naar het vlees. En ook indien wij Christus gekend hebben naar het vlees, niettemin kennen wij Hem zo niet meer.'

Jacobus was een broer van Jezus, naar het vlees. Hij had dezelfde moeder, maar niet dezelfde Vader. Maar Zijn broeders geloofden niet in Hem en daagden Hem zelfs uit om naar Jeruzalem te gaan, waar de Joden hem zouden proberen te doden. vgl. Joh. 7:3-4

De verwantschap van Jezus en Jacobus was een bloedverwantschap, maar geen geestelijke verwantschap. Vlees is geen basis van geestelijke eenheid. De apostel gebruikt de uitdrukking 'naar het vlees' ook wanneer hij spreekt over het volk van de belofte, Israël: 'Mijn broeders, mijn verwanten naar het vlees.'^{Rom.9:3} In deze tekstplaats gaat het over Israëlieten. Toen onze Heer op aarde was, in vernedering, was Zijn werkterrein in het land Israël. Niet daarbuiten. Dát arbeidsveld was bestemd voor Paulus, de apostel van de heidenen. Wanneer Christus naar het vlees verkondigd wordt, gaat het vaak over de wonderen en tekenen die Hij deed en over het komende koninkrijk op aarde. Voordat dit beloofde koninkrijk voor Israël komt, moet eerst het 'oude verbond' vervangen worden door een 'nieuw verbond'. vgl. Hebr. 8:6-10 Het oude gaat voorbij, het nieuwe moet komen. Daarover morgen wat meer.

donderdag 7 dec. **2 Corinthiërs 5:17**

'Zo is het dat, indien iemand in Christus is, hij een nieuwe schepping is: 'het oude is voorbijgegaan. Zie! Het is nieuw geworden.'

Als het gaat over 'een nieuwe schepping', moet er ook een 'oude schepping' zijn, om deze beeldspraak volledig te maken. Het oude is voorbijgegaan. Het is nieuw geworden, vervolgt de apostel dan ook. Nu we Christus niet langer naar het vlees kennen, zoals Hij rondging op aarde, is er iets nieuws gekomen. Dat beïnvloedt ook onze omgang met anderen. De 'oude mens' is bekend met de dingen van het vlees, zoals onderdak, levensonderhoud en gezondheid. We mogen daar ook voor danken. Maar de verlangens van bloed en vlees, gaan vaak verder dan dat en kunnen ons tot ernstige misstappen leiden. De apostel had dat ervaren, totdat hij uiteindelijk ontdekte, dat het goede, dat hij wilde door hem *niet* werd gedaan, maar dat juist het kwade door hem werd gedaan, wat hij niet wilde. vgl. Rom.7:18-20 Het 'oude' veroorzaakt een wandel in overeenstemming met het vlees'; het nieuwe brengt een wandel in overeenstemming met de geest; dat is de wet van leven in Christus Jezus. vgl. Rom. 8:1-2 Dan is Hij niet meer de Christus van het verleden, maar de Christus van het heden, Die ons leven is. Kol. 3:4



vrijdag 8 dec. **2 Corinthiërs 5:18-20**

'Alles is echter uit God, Die ons met Zichzelf verzoend heeft door Christus en ons de dienst van de verzoening gegeven heeft,...'

Het eerste wat de mens, Adam, deed nadat hij het gebod van God had overtreden, was dat hij en zijn vrouw zich verborgen voor Gods aangezicht.^{Gen.3:8} De overtreding was zowel krenking als zonde. Misschien kunnen we zeggen, dat de mens zich nog steeds verbergt voor God, of wat ernstiger is, zich vijandig opstelt tot God. Rekenschap afleggen over misstappen tegenover een hoger geplaatste is voor niemand makkelijk. Vaak leidt het tot leugen en bedrog, tot doofpot affaires en afschuiven van schuld. We zien het al vanaf dit begin: *'...de vrouw die Ú mij gegeven heeft'* zegt de mens; en: *'de slang heeft mij verleid'*, verdedigt de vrouw zich! Bekende menselijke reacties om zichzelf vrij te pleiten. God had immers de slang gemaakt en de vrouw. 'De vrouw en de slang' worden naar voren geschoven, om uiteindelijk God te beschuldigen. Dit menselijk gedrag is nog steeds, in diverse 'verpakkingen', een actuele methode om met een beschuldigende vinger naar God te wijzen. *'...als God liefde is, dan zou ...'*. Deze opmerking stelt God op twee manieren aan de kaak. *'Als God dan al bestaat' en vervolgens 'dan is Hij niet in staat...'* *De mens beschuldigt God!* Maar God is als liefde, licht, waarheid, gerechtigheid, genade, verzoening en alles wat als deugd geldt. Laten wij daar mee rekenen ^{Fil.2:8} en het in praktijk brengen. God Zelf brengt het in praktijk en rekent de wereld hun krenkingen niet toe,^{2Cor.5:19} door de dood van Zijn geliefde Zoon, waardoor Hij ons met Zichzelf verzoend heeft. God heeft ons zelfs de bediening van de verzoening gegeven, die wij in toepassing mogen brengen. En de God van de vrede zal met ons zijn.^{Fil.4:9}

zaterdag 9 dec. **2 Corinthiërs 5:20-21**

'Voor Christus zijn wij dan ambassadeurs, alsof God aanspreekt via ons: wij smeken ter wille van Christus: wordt verzoend tot God!'

Dat God onze vijand niet is, mag duidelijk zijn uit de woorden die hier klinken. Hij stuurt geen politie of gerechtsdienaars of deurwaarders op mensen af, maar heiligen, leden van het lichaam van Christus. U en mij, in wie Hij de bediening van de verzoening heeft geplaatst.^{:19} Als ambassadeurs van Christus. Dat is een hoge functie, waarbij een passend gedrag hoort. Niet voor niets spreekt Christus ons aan om waardig te wandelen, vanwege de roeping waarmee wij werden geroepen.^{Ef.4:1; Kol.1:10} Onze roeping houdt het beheer van de verzoening in. 'Alsof GóD aanspreekt via ons'. Niet als hoge gezanten aan wie zelf eer zou toekomen, maar als gelouterde gelovigen, in dienst van Christus, die Zelf in alle ootmoedigheid naar ons toekwam.^{Fil.2:7-8} De boodschap is eerder een smeking, dan een verordening. 'Wordt verzoend tot God'. Verzoend tot de God en Vader van onze Heer Jezus Christus, door Wie wij met alle vaderlijke verwantschap verbonden zijn.^{Ef. 3:15} Dat sluit niemand uit, ook geen vijanden. Verzoening is de sleutel tot vrede en vrede neemt alle vijandschap weg!

zondag 10 dec. **2 Corinthiërs 5:21**

'Want Hem Die geen zonde kent, maakt Hij tot zondoffer voor ons, opdat wij zouden worden: Gods gerechtigheid in Hem.'

Christus kent geen zonde. Daarom ook kon Hij het perfecte zondoffer zijn. Misschien zal iemand zijn ziel voor een vriend willen geven als hij daarmee het leven van die vriend kan sparen.^{vgl. Joh. 15:13} Zijn zonden kan zo'n vriend niet wegdoen. Het offer van Christus kan dat wel. Want Hij werd overgegeven vanwege onze krenkingen en Hij werd opgewekt vanwege onze rechtvaardiging.^{Rom.4:25} God maakt Hem tot zondoffer voor ons. Dat was de weg van Christus Jezus, die in de vorm van God Zichzelf leeg maakt van alle heerlijkheid en in gelijkenis van de mens, de vorm van slaaf aanneemt. Gehoorzaam wordend tot aan de dood, de dood van het kruis. Dit offer bracht Hij, opdat wij zouden worden Gods gerechtigheid in Hem. Hierover is nog veel meer te zeggen, maar nu mag dit bijzondere woord en de betekenis ervan samengevat worden in: *'wie Hij tevoren bestemt, dezen roept Hij ook, en wie Hij roept dezen rechtvaardigt Hij ook; wie Hij nu rechtvaardigt dezen verheerlijkt Hij ook.* Wat zullen we dan uitspreken hierover? *'Als God voor ons is, wie is tegen ons?*

vgl. Rom. 8:30-31



maandag 11 dec. **1 Corinthiërs 3:5-7**

'Wat is Apollos eigenlijk? En wat is Paulus? Zij zijn niet meer dan dienaren die u tot geloof hebben gebracht, beiden op de wijze die de Heer hun heeft geschonken. 6 Ik heb geplant, Apollos heeft water gegeven, maar God heeft doen groeien. 7 Het is niet belangrijk wie plant of wie begiet; alleen God is belangrijk, want Hij doet groeien.' ^[NBV21]

Sommige sprekers luisteren we graag naar. Ze spreken de woorden die we gewend zijn geraakt, de ideeën die zijn gaan onderschrijven. Dat is mooi, als je wordt opgebouwd door een spreker. Andersom kan het ook. Dat het met een andere spreker schuurt, dat hij woorden gebruikt die vervreemdend klinken. Zeker als die spreker vanuit een andere gemeente komt, die het heel anders gewend is. Dat kan, maar laten we dit niet uit het oog verliezen.

De Corinthiërs hadden zo hun favoriete spreker gekozen, en hadden clubjes gevormd. Dit veroorzaakte afgunst en verdeeldheid, en Paulus noemt het kinderlijk. Het gaat niet om de spreker, maar om God, die door elke spreker heen werkt.

dinsdag 12 dec. **1 Corinthiërs 3:7,9**

'Het is niet belangrijk wie plant of wie begiet; alleen God is belangrijk, want Hij doet groeien. ... 9 Dus wij zijn medewerkers van God en u bent zijn akker. U bent een bouwwerk van God.' ^[NBV21]

God geeft de groei in ons leven. Hij zorgt voor voedsel en voor water, geeft alles wat we nodig hebben. Zo groeien we, en dragen we vrucht. Een mooi beeld dat laat zien hoe het een langzaam, maar zeker, proces is. Het heeft tijd nodig, maar we groeien steeds meer toe naar Christus, ons hoofd.

Een ander mooi beeld is dat we een bouwwerk zijn, een bouwwerk van God. In ons midden woont de heilige geest, en zo mogen wij zelf de tempel van God genoemd worden (vers 16). Heb je wel eens zo naar jezelf gekeken? Een heilig bouwwerk, een tempel, een plek waar God in is komen wonen?

woensdag 13 dec. **1 Corinthiërs 3:16-17**

'U weet toch dat u een tempel van God bent en dat de Geest van God in uw midden woont? 17 Als iemand Gods tempel vernietigt, zal God hem vernietigen, want Gods tempel is heilig – en die tempel bent u zelf.' ^[NBV21]

Dat we samen een gemeente zijn, daar moeten we niet te licht over denken. We zijn Gods tempel, en Gods tempel is heilig. Daarom is het ook een grote verantwoording als je onderwijst of leiding geeft in de gemeente. In dit hoofdstuk roept Paulus die mensen op om goed op te letten hoe ze verder bouwen aan Gods tempel. Doen ze dat met goede motieven? Is het op God gericht? Bouwt het voort op het fundament, Christus? Is het tot opbouw?

Dat is ook een vraag die keer op keer bij Paulus terugkomt. Laten we er vooral op letten of dat wat we doen en zeggen wel tot opbouw is. Dat is het belangrijkste. De vraag is niet of iets mag, maar of het opbouwt. Niet of wij het zelf fijn vinden, maar of het die ander opbouwt. Niet alleen letten op onze eigen belangen, maar ook op die van ieder ander (Fil 2:4).

donderdag 14 dec. **1 Corinthiërs 3:18-20**

'Laat niemand zichzelf bedriegen. Wanneer iemand van u denkt dat hij in deze wereld wijs is, moet hij eerst dwaas worden; pas dan kan hij wijs worden. 19 Wat namelijk in deze wereld wijsheid is, is dwaasheid bij God, want er staat geschreven: 'Hij vangt de wijzen in hun eigen sluwheid.' 20 En er staat ook geschreven: 'De Heer kent de gedachten van de wijzen; Hij weet dat ze niet meer dan lucht zijn.' ^[NBV21]

In de Griekse wereld werd wijsheid hoog aangeschreven, en er was een groot ontzag voor de grote Griekse filosofen, die in al hun wijsheid in het duister tastten en God niet vonden. Paulus is niet zozeer tegen wijsheid, maar tegen wijsheid "in deze wereld". Wijsheid die de wereld hoog aanschrijft, maar die voor God niet telt. Grieken zochten naar wijsheid, altijd nieuwere en mooiere theorieën, maar het kruis was een dwaasheid voor ze,^{1:23} en de opstanding konden ze niet aannemen.^{Hand 17:32} Hun wijsheid weerhield ze juist de wijsheid van God te kennen, daarom moesten ze eerst dwaas worden.



Dan pas worden we wijs. Zo is wijsheid dus niet verkeerd, als het naar God leidt. Ook wetenschap is niet verkeerd, en kan verantwoord gedaan worden. Het vertalen en bestuderen van de Bijbel en de woorden erin kan niet zonder gedaan worden. Als maar steeds voor ogen gehouden wordt dat we Gods wijsheid zoeken, niet die van de wereld.

vrijdag 15 dec. **1 Corinthiërs 3:21-22**

'Niemand van u moet zich daarom laten voorstaan op een ander mens, want alles is van u; 22 of het nu Paulus, Apollos of Kefas is, wereld, leven of dood, heden of toekomst – alles is van u.' [NBV21]

Meteen na de uiteenzetting over Gods wijsheid tegenover de wijsheid van de wereld, komt Paulus weer terug op het probleem waar hij mee begonnen was, dat de Corinthiërs clubjes om bepaalde sprekers gevormd hadden. De gedachtegang past er goed bij. Het gaat niet om wijsheid van bepaalde mensen, maar om de wijsheid van God. Daarom gaat het ook niet om een bepaalde spreker, die door zijn intellect zoveel beter zou zijn dan een andere spreker. Het gaat om God. Daarom zouden we niet afgunstig en verdeeld moeten zijn naar elkaar, of ons laten voorstaan op een ander mens, op een spreker. Niet zeggen "ik ben van die", of "ik ga alleen maar naar die spreker", want daar gaat het niet om.

God heeft ons alles gegeven. GóD heeft dat gedaan, daar gaat het om. En God heeft ons alles gegeven, alle sprekers, tot onze opbouw, de wijsheid die ze mogen hebben. Niet "wij zijn van die spreker", maar "die spreker heeft God ons (ook) gegeven". En Paulus noemt zelfs leven of dood, heden of toekomst, ja, de wereld. God heeft het ons gegeven. Laten we daar dankbaar voor zijn.

zaterdag 16 dec. **1 Corinthiërs 3:22-23**

'... alles is van u; 22 of het nu Paulus, Apollos of Kefas is, wereld, leven of dood, heden of toekomst – alles is van u. 23 Maar u bent van Christus en Christus is van God.' 1Kor 3:22-23 [NBV21]

Paulus zet in dit hoofdstuk stuk voor stuk de zaken recht. Sprekers konden (en kunnen) wel eens handelen alsof de gemeente van hen is, het om hen draait. Paulus draait het om. Het gaat niet om de spreker, maar om God, en de gemeente is niet van de spreker, God heeft de sprekers aan de gemeente gegeven. En de gemeente, wij, zijn van Christus en van God.

En nog meer. Omdat wij bij Christus en God horen, is alles van ons. Christus heeft de wereld overwonnen (Joh 16:33), net als de dood. Daarom bepaalt sinds de opstanding van Christus ook leven en dood niet meer ons leven, en is onze toekomst vol van hoop. Zoals Paulus schrijft in Rom 8:38, kunnen al deze dingen ons niet meer scheiden van de liefde van God.

zondag 17 dec. **Efeziërs 4:14-16**

'Dan zijn we geen onmondige kinderen meer die stuurloos ronddobberen en met elke wind meewaaien, met wat er maar verkondigd wordt door mensen die tot alles in staat zijn wanneer ze anderen listig en doortrapt op een dwaalspoor willen brengen. 15 Dan zullen we, door ons aan de waarheid te houden en elkaar lief te hebben, samen volledig toegroeien naar Hem die het hoofd is: Christus. 16 Vanuit dat hoofd krijgt het hele lichaam samenhang, en wordt het ondersteund en bijeengehouden door alle gewrichtsbanden. Ieder deel draagt op eigen wijze bij tot de groei van het lichaam, dat zo zichzelf opbouwt door de liefde.' [NBV21]

Als alles op zijn juiste plek is gezet, als het fundament Christus is en blijft, en sprekers bewust zijn van hun plaats, medewerkers op Gods akker, met als doel de gemeente op te bouwen, en niet zichzelf, dan groeit de gemeente. Dan worden de mensen volwassen, staan ze steviger en laten zich niet meer makkelijk afleiden van de waarheid. Houden we ons daar aan vast, en blijven we ook vooral elkaar liefhebben, dan groeien we samen toe naar ons Hoofd: Christus. Dan gaan we steeds meer op Hem lijken. Dan krijgt alles samenhang, en wordt alles bij elkaar gehouden, en werkt iedereen mee aan de opbouw van elkaar. Een mooi plaatje om na te streven.



maandag 18 dec. **1 Corinthiërs 15:57**

'Dank echter aan God, Die ons de overwinning geeft door onze Here Jezus Christus.' [NCV]
In Christus is overwinning voor ons.

'Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars door Hem Die ons liefheeft.' Rom.8:37

Onze uiteindelijke overwinning met Hem en door Hem, is het moment dat het vergankelijke in onvergankelijkheid zal overgaan. Maar wij mogen nu al leven met deze uitspraken voor ogen. *'Daarom, mijn geliefde broeders, word bestendig, onbeweeglijk, overvloeiend in het werk van de Heer, altijd, wetend dat jullie moeite niet tevergeefs is in de Heer.'* 1Cor.15:58

De brieven aan de Corinthiërs gaan zowel over praktische zaken als de heerlijke zaken van de toekomst. Tekst genoeg voor elke dag en met dank aan God in elke dag van ons leven!

dinsdag 19 dec. **2 Corinthiërs 2:14**

'Dank echter aan God, Die ons altijd doet zegevieren in Christus en de reuk van zijn kennis openbaar maakt door ons in iedere plaats, omdat wij een welriekende reuk van Christus zijn voor God, onder hen die gered worden.' [NCV]

Dank echter aan God. Steeds weer: dank aan God! Ja, *altijd* dank aan God! Hij doet ons zegevieren in Christus; Hij maakt de reuk van Zijn kennis openbaar, in iedere plaats ... door ons!

Wij zijn het onomstotelijke onderdeel van Zijn plan van redding voor de mensheid. Daar zouden we wel eens verlegen van kunnen worden! Kan ik dat?? Hoe doet Hij dat?

Zie eens Kolossenzen 1:12: (gelijktijdig de Vader dankend,) *'Die jullie bekwaam maakt voor het deel van het lot van de heiligen in de lucht'*. Bekwaam gemaakt door God de Vader zelf, daar zijn geen eigen werken, geen eigen kunnen en dus hoeft er ook geen eigen roem te zijn. Alleen het roemen in Christus en God.

woensdag 20 dec. **2 Corinthiërs 9:8**

'God echter is bij machte alle genade over te laten vloeien in jullie, opdat, in alles altijd van alles zelf genoeg hebbend, jullie zouden overvloeien in ieder goed werk' [NCV]

Wij vallen niet onder enige wet, maar onder de overvloeiende genade! Mogen we ons toch te allen tijde herinneren dat Christus voor ons arm werd, opdat wij door Zijn armoede rijk worden. Gods liefde tot de blijmoedige geveer zal tot uitdrukking komen zoals we in vers 8-11 kunnen lezen: God zal de genade in hem doen overvloeien tot verdere vreugde en edelmoedigheid.

'Zijn maaksel zijn wij die geschapen worden in Christus Jezus voor goede werken, die God van tevoren gereedmaakt, opdat wij daarin zullen wandelen.' Ef.2:10[NCV]

donderdag 21 dec. **2 Corinthiërs 9:15**

'Dank echter aan God voor Zijn onbeschrijfelijke geschenk.' [NCV]

In deze verzen van hoofdstuk 9 gaat het over genade (én geven).

Paulus zegt dan ook in vers 15: *'Dank echter aan God'*. Ja, natuurlijk dank aan God voor Zijn onbeschrijfelijk rijke **genade**geschenk; dat is waar het hier in de tekst om gaat. En de hoogste waardering die we aan dit genadegeschenk van God kunnen toekennen, is door het te ontvangen de werkzaamheid van genade in ons zelf toe te laten en daarmee genade en barmhartigheid aan anderen te gaan schenken. En zo een voorbeeld te zijn zoals Paulus hier in zijn brief schrijft. Want de uitgeroepen gemeente in Macedonië en Achaje worden hierdoor vertroost en bemoedigd ook uit genade te leven en uit te delen van wat ze hebben. De edelmoedigheid van de heidengemeenten werkt nog meer dan alleen dank uit: de verheerlijking van God!

vrijdag 22 dec. **Kolossenzen 1:15-17**

'Hij is het Beeld van de onzichtbare God, de Eerstgeborene van heel de schepping, want in Hem is het al geschapen, wat in de hemelen en wat op de aarde is, het zichtbare en het onzichtbare, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij soevereiniteiten, hetzij volmachten; het al is door hem en tot Hem geschapen en Hij is voor alles en het al heeft zijn samenhang in Hem.' [NCV]

Zelfs David, die door zijn leven met God onder alle omstandigheden en benauwdheden geleerd had Hem de lofprijs toe te zingen, heeft van deze grote waarheden niet geweten.



Datgene wat Paulus in het hem toevertrouwde evangelie mocht onthullen, maakt dat we niet anders dan in grote eerbied en met diep ontzag en grote dankzegging onze knieën willen buigen voor onze Heer, in Wie wij de vrije toegang tot God hebben verkregen!

zaterdag 23 dec. Kolossenzen 1:18-20

'En Hij is het Hoofd van het lichaam, de uitgeroepen gemeente, Die de Soeverein is, Eerstgeborene uit de doden, opdat Hij in alles de eerste wordt, want het hele complement heeft er welbehagen in om in Hem te wonen en door Hem het al wederzijds met Zichzelf te verzoenen, vrede makend door het bloed van Zijn kruis, door Hem, hetzij wat op de aarde, hetzij wat in de hemelen is.' [NCV]

In deze tekststukjes schrijf je wat over de tekst. Maar bij sommige teksten vraag je jezelf echt af: moet ik hier wel iets over schrijven? Er blijft alleen maar dank over! De verzoening van God uit, en vrede gemaakt door het bloed van Zijn kruis. Vrede gemaakt met de enig levende God! Het is vrede tussen ons en God. Hoe groot zij Gij!!

zondag 24 dec. 1 Thessalonicenzen 5:18

'Verblijdt u te allen tijde, bidt zonder ophouden, dankt onder alles, want dat is de wil van God in Christus Jezus ten opzichte van u.'

Hier zit een kernwaarheid in! Want wie zich verblijdt, gaat danken, en wie dankt, ontvangt steeds meer vreugde. Daarmee raak je gesterkt om ook in deze boze eon staande te blijven. Zo kon ook Paulus, die vaak bedroefd werd, al dankend met vreugde vervuld zijn en zijn gemeenteleden een hart onder de riem steken. (2Kor.6:10). Waarom zouden wij klagen tegen God? Dankt in alles! Danken wil zeggen: steeds aanbiddeend ja zeggen tegen alle wegen van God. We weten toch dat Hij alles doet medewerken ten goede voor hen die Hem liefhebben en naar zijn voornemen geroepen zijn. Na Ef. 5:20 zal het zo gaan, dat wij onze God en Vader altijd in de naam en in opdracht van onze Heer Jezus Christus dank brengen. En dan zal niets ons kunnen scheiden van de overweldigende liefde van God!

maandag 25 dec. Filippenzen2:14

'Doe alles zonder morren en tegenspreken ...' [NBV21]

Geklaag, gemopper, een houding van negativiteit, maken alles complex, waar je ongecompliceerd mag leven. Redeneer niet zonder God, vanuit onvrede of bitterheid, maar besef: Hij staat garant, ook in dit alles is Hij Góð gebleven.

dinsdag 26 dec. Filippenzen2:15

'... opdat u zuiver en smetteloos bent, onberispelijke kinderen van God ...' [NBV21]

Leven zoals kinderen, die hun Vader vertrouwen, dat is wat Gods betrouwbaarheid en liefde met ons doet, niet in 'het duister tastende', maar op Hém bouwen, weten en beamen: wat Híj doet is goed.

woensdag 27 dec. Filippenzen2:15

'... onberispelijke kinderen van God te midden van een verdorven en ontaarde generatie, waartussen u schittert als sterren aan de hemel.' [NBV21]

Het getuigenis van de opgewekte Heer, maakt dat lichtdragers, ter oriëntatie, in de wereld schijnen, het "Woord van het leven" hooghoudend, telkens weer; spoedig komt 'de Zon' op en zal alle duisternis verdwijnen!



donderdag 28 dec. **Filippenzen2:17**

'Zelfs al zou mijn bloed als een offer worden uitgegoten, in aanvulling op het offer dat u brengt door de dienst van uw geloof, dan nog ben ik vol vreugde, samen met u allen.' [NBV21]

In een status van hemelse heerlijkheid, vanzelfsprekend, ligt vreugde in zware omstandigheden minder voor de hand. Echter, deze brief is niet door 'zomaar iemand' opgetekend, van aards lijden wist Paulus wel dégelijk de hoed en de rand.

vrijdag 29 dec. **Filippenzen2:17**

'... dan nog ben ik vol vreugde, samen met u allen.' [NBV21]

Geestelijke vreugde, zo totaal ánders dan oppervlakkig plezier, vindt zijn weg eveneens op een totaal ándere manier, niet afhankelijk van steeds wisselende omstandigheden waarin men verkeert, is het een constante gemoedsinstelling, op geestelijke wetenschap gebaseerd.

zaterdag 30 dec. **Filippenzen2:18**

'Wees dus ook vol vreugde, samen met mij.' [NBV21]

Geestelijke vreugde kan een constante gemoedsinstelling in je leven worden, genadig geschonken arbeidsvitaminen, voor hart en brein, een menselijke ongevoeligheid is dan niet aan de orde, maar Goddelijke oriëntatie, die als balsem voor je ziel zal zijn!

zondag 31 dec. **Filippenzen 2:22**

'U weet dat hij betrouwbaar is en dat hij zich samen met mij, als een kind met zijn vader, voor het evangelie heeft ingezet.' [NBV21]

Als een slaaf dienstbaar worden opgesteld en op die wijze welbeproefd de test doorstaan, zo wordt het Goede Bericht aan mensen doorverteld, het "rennen van het Woord" komt bij Hem vandaan.